

Seg skal blot nævne som Exempel, at Prostitutionen for nogle Aar siden søgte at udvide sig til Virkerne udenfor Kjøbenhavn, men dette blev strax forhindret, og deraf seer man, at Politimagten i Virkerne er ligesaa aarvaagen og ligesaa aktiv, naar den blot har Midler til sin Raadighed, til at forebygge det Onde, der maatte indsnige sig, som Politimagten i Kjøbenhavn. — Seg kan ikke være enig i den Ansættelse, der igaar blev udtalt, at Politiet ikke til enhver Tid kan vise Høflighed, da jeg troer, at det baade kan og bør gjøre det, og det er meget heldigt og meget prisværdigt og fuldkommen berettiget, at den Bestemmelse staaer i Instruxen, at det ved alle Leiligheder bør vise Høflighed og Forekommenhed. Seg troer, at alle Politibetjente, hvad enten de nu kaldes Vægttere, Konstabler eller deslige, kort sagt alle de Underordnede i Politiets Tjeneste maae søge at gjøre sig fortrolige med den Tanke, at den, der arresteres, eller den, der er undergIVEN deres Behandling, ikke befinder sig i en saa tilregnelig Tilstand, at de skulde tage Hensyn til, hvad en Saadan siger, selv om der ogsaa maatte vises ligefrem Uartighed fra den Vedkommendes Side imod dem. Seg finder, at dette meget godt kan lade sig gjøre, og jeg troer, at i England, som her saa ofte har været omtalt, finder dette virkelig Sted. — Hvad § 13 angaaer, som omhandler Gaver, da maa jeg tilstaae, at jeg ikke kan Andet end finde denne Paragraf rigtig og helbig. Det er efter min Mening meget heldigt, at der ikke berøves en Mand Leilighed til at hve en Politiofficiant, som han har lagt Mærke til har viist sig særdeles agtpaaagivende og aktiv i Tjenesten, en Godtgjørelse. Seg har selv i et enkelt Tilfælde bemærket, at en Politibetjent har lagt for Dagen en Skarpsindighed, som jeg maatte beundre, ved Opdagelsen af Noget, der var bortkommet fra mig; jeg meddeelte ikke den Paagjældende personlig en Gave, men jeg tillod mig at sende den til hans Foresatte, og jeg troer, at jeg handlede vel deri. Seg vilde ikke ansee det for rigtigt, hvis ikke en saadan Handling fandt sin Belønning, sin Paaskjønnelse, thi det er dog aabenbart, at en Mand undertiden kan udføre Mere, end hvad selve Pligten paalægger ham,

og hvis Unbladelse dog ikke kan straffes som en ligefrem Pligtforsømmelse. Seg tillod mig altsaa i det omtalte Tilfælde at sende Douceuren til vedkommende Politibetjents Foresatte, og jeg troer, at det var ham behageligere at modtage den paa denne Maade, end om jeg havde stukket ham den selv i Haanden. — Hvad Lønningen for det underordnede Personale angaaer, da finder ogsaa jeg, at den er altfor lav, i Særdeleshed naar man seer hen til, at der fordres, at Personalet skal offere hele sin Tid i Politiets Tjeneste og til enhver Tid være rede til at udføre de Forretninger, der maatte blive det paalagte, og at Ingen maa drive borgerlig Næring uden at erholde en ganske speciel Tilladelse dertil af sine Foresatte. Under saa haarde Betingelser, der gjøre det umuligt for Politiets Betjente at erhverve sig Andet end det, de oppebære i Tjenesten, finder jeg, at det ikke bør formenes dem at modtage en Gave, og det er min Mening, at Lønningsafsaerne bør sættes saaledes, at de Vedkommende sorgfrit kunne udføre de tunge og paa ingen Maade behagelige Forretninger, som dagligen, ja maastee hver Time kunne blive dem paalagte. Hvad den ærede Rigsbogsmand for Mariager bemærkede om, at Opdagelsespolitiet bestandig maatte gaae skjult, saa at man ikke kunde bemærke dets Tilværelse, har jeg Intet imod; og jeg troer, at det er rigtigt, naar virkelig Opdagelsespolitiet skal faae nogen Betydning. Skulle sneedige Forbrydere efterspores, er det nødvendigt, at man ikke altid optræder med alle de Attributioner, der tyde paa Stillingen som Politimand; men paa den anden Side er jeg bange for, at Politiet derved skal blive ligesom et hemmeligt Politi, hvad jeg ikke kan Andet end have Meget imod. At Politiebedsmændene ingen Rang skulde have, kan være meget rigtigt, kun kan jeg ikke indsee, hvorfor denne Bestemmelse skulde indskrænkes til dem alene; den kunde jo ligesaa godt gjælde for mange Andre. — Der er endnu forskellige sproglige Bemærkninger, som jeg kunde finde Anledning til at gjøre, men som jeg dog skal opfatte til anden Behandling; de vilde ikke blot gjælde fremmede Ord i Lovudkastet, men ogsaa danske vendinger, som kun ere lidet danske.